

Szegedi Egyetem

I. évf. 9. szám

A SZEDEGI FELSUOKTATASI INTÉZMÉNYEK LAPJA

1963. június 12.

Szegeden járt és felsőoktatási intézményeink oktatóival találkozott Nemes Dezső elvtárs

Május 20-án a szegedi cikket a vendéglátó Győri felsőoktatási intézmények Imre elvtárs, a megyei párt-meglátogatására Szegedre bizottság első titkára fogadta. A beszélgetést — melyet Nemes Dezső elvtárs, az MSZMP politikai

szövetségeinek problémaköréről, Angliának a nyugat-európai közös piacból való kizárása kérdéséről, Brazília külpolitikai és gazdaságpolitikai állásfoglalásáról, az arab államszövetség problémáiról, az arab államok bel- és külpolitikai helyzetéről, a kommunista testvérpártok közötti nézeteltérések kérdéséről, a Jugoszláviával való viszonyról, Kuba politikájáról, a békes egyeztetés mellett élés problémáiról, és sok más nemzetközi jelentőségű, a közvéleményt élénken foglalkoztató külpolitikai kérdésről.

A csaknem három óras, mindvégig feszült érdeklődés mellett hallgatott, s a problémákat a maguk összetettségében megvilágító előadást a hallgatóság hosszas tapsal köszönte meg. A kérdéseket beküldő egyetemiek elnökök elégedetten, a nemzetközi kérdéseket világosan látva, tájékozottan és nyerve távozhattak az egyetem aulájából.

Nemes Dezső elvtárs ellátogatott a TTK Állattani Intézetébe, ahol Ábrahám Ambrus Kossuth-díjas akadémikus, egyetemi tanár, az intézet vezetője fogadta. A képen: dr. Fodor Géza rektorhelyettes, Ábrahám Ambrus, Nemes Dezső, dr. Antalffy György rektor és Győri Imre, a Megyei Pártbizottság első titkára.

bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára. Dél-előtt a József Attila Tudományegyetem rektori hivata-

ismertették az oktató, kutató és gyógyító munka időszerű gondjait — Siklós János elvtárs, a megyei párt-

A délutáni tanácskozáson. Az elnökségben Rávnai Tamás, az Orvostudományi Egyetem rektora, Győri Imre, a Megyei Pártbizottság első titkára, Nemes Dezső, dr. Szilárd János, az Orvosegyetemi Pártbizottság titkára, Siklós János, a Megyei Pártbizottság titkára, Perjesi László, a Városi Pártbizottság titkára és Antalffy György a József Attila Tudományegyetem rektora foglalt helyet.

talába látogatott el. Itt dr. Antalffy György rektor, Márta Ferenc, az egyetemi pártbizottság titkára, dr. Fodor Géza tudományos rektorhelyettes és dr. Herczeg Ferenc gazdasági rektorhelyettes fogadta a vendéget, aki az egyetem aktuális kérdéseit, helyzetét, fejlődését illető kérdésekről beszélt el a vendéglátókkal.

Ezt követően az egyetem vezetői elkísérték Nemes Dezső elvtársat az Állattani és Biológiai Intézetbe, ahol dr. Ábrahám Ambrus Kossuth-díjas akadémikus, az intézet vezetője kalauzolta a vendéget, megismertette őt az intézetben folyó kutatómunkával. A Bolyai Matematikai Intézetben dr. Székelyfalvy Nagy Béla Kossuth-díjas egyetemi tanár, a Szervetani és Anatómiai Kémiai Intézetben dr. Csányi László egyetemi docens, a Kísérleti Fizikai Intézetben dr. Budó Agoston Kossuth-díjas akadémikus, a szegedi Akadémiai Bizottság elnöke fogadta és tájékoztatta Nemes Dezső elvtársat.

Délután 3 órától a megyei pártbizottság épületében találkozott Nemes elvtárs a Szegedi Orvostudományi Egyetem professzoraival,

Nemes Dezső elvtárs előadása főként azokra a külpolitikai vonatkozású konzultációs kérdésekre épült, melyeket felsőoktatási intézményeink előadói juttattak el hozzá. Ennek megfelelően részletesen tájékoztatta a hallgatóságot a nyugat-európai államok kato-

A tartalomról:
Eszmecsere
A népköztársasági aranygyűrű birtokosa
A felvételi vizsgákról
Indulásra készen

Oktatóink Leningrádban

Lapunkban is hírt adtunk arról, hogy együttműködési szerződést kötött a József Attila Tudományegyetem a leningrádi Tanárképző Főiskolával. A szerződés egyik pontja az, hogy a két felsőoktatási intézmény oktatóit kölcsönösen tanulmányútra küldheti, cserélőtárgatás formájában. Az oktatócserére vonatkozó megállapodás eredményeként a Tudományegyetem két oktatója, dr. Szalai László docens és dr. Juhász József docens tíz napra a Szovjetunióba utazott. A tíz napot Leningrádban töltik a Herzen Tanárképző Főiskola vendégeiként.

Remélhetőleg az együttműködés e biztató kezdetének nem marad el a folytatása s hamarosan Szegeden üdvözölhetjük a leningrádi Herzen Tanárképző Főiskola küldöttjeit.

Bizznak bennünk

Az év vége felé rohan az idő, s egyre jobban szorítanak a cipők, azaz a kollókviumok és a szigorlatok. Egy éve a jelenlegi másodéves jogászok közül sokan nem törődtek ezzel. Az eredmény megdöbbentő volt.

Negyven százalékos bukás. Az ezt követő „évfolyamgyomlálás” során hat embert véglegesen kizártak az egyetemről, nyolcat pe-

dig évismételésre bocsátottak.

Súlyos tehertétellel indult neki a második évnek. Változtatni kellett munkastílusukon különben sosem moshatták volna le magukról a »legrosszabb évfolyambélyegét. De sikerült. Most félévkor a tavalyi utolsó már a harmadik helyre kerültek a tanulmányi versenyben, három tizeddel maradtak le a csúpán az elsőtől. A

bukások száma is jóval csökkent. Az orosz órák látogatásával álltak hadilábon a legutóbbi időkig, de remélik a hamarosan sorrakerülő vizsgán azért nem vallanak szégyent.

Minek köszönhető ez a javulás?

Az első félévi szelektálás pszichikai hatását, s ezáltal az évfolyam összetételében beállott változást ki tágnádná? S az is valószínű, hogy a hallgatók levonták tanulásukat a történekből.

Az utóbbi években sokszor lehetett hallani, hogy a jogászok alig tanulnak valamit és mégis jól vizsgáznak, és a Jogi Kar azon személyek »gyűjtő-medencéje«, akik máshol nem feleltek meg. Vincze István szerint az ő esetükben nem igaz ez.

A jó felkészültségű jogász nem lehet szakbarbár. Évfolyamunk szerencsés összetételű ilyen szempontból.

A Tudományegyetem KISZ-klubjában beszélgetünk. Vitatkoztak, érveltek, egészen belemelegedve. Halkan szól a magnó. Otthonosan érezték magukat itt. Elmondották, hogy néhány nap múlva dunántúli kirándulásra mennek. Végül meg egyeztünk abban, hogy évfolyamuk életében már nem a hibák vannak túlsúlyban, és az eddigi eredményeik biztatóak. Úgy látszik a kísérleti KISZ-alszervek mégsem vallottak kudarcot.

Mert elsősorban rajtuk múlik a jó eredmények elérése. Magatartásukon, munkájukon. De egyet kell értenem Vincze Istvánnal, aki azzal búcsúzott el: legfontosabb az, hogy bizznak az évfolyamban.

Bálint Gyula

JOGI KAR ÉPÜLETE

